

4. Jaké nové názory mám teď, když jsem knihu přečetl/a? Co nového nyní vím?
5. Dají se v knize najít i názory samotného autora? Mohu uvést příklad? Souhlasil jsem s jeho názory?
6. Kdybych psal/a tuto knihu já, co bych chtěl/a sdělit čtenářům?
7. V jakém smyslu je ze mě po přečtení této knihy lepší čtenář?
8. V čem spočívá největší síla /účinek/ knihy?

Autor: A. C. Doyle

Název: Pes baskervillský

Ilustrace: Karel Vaca

Vydavatelství + rok: Albatros 1969

Vydání: 4.

Počet stran: 187

Žánr: detektivka

Typ zápisu: prostřed'ový

Celý děj se točí kolem blat, kde se celou dobu dějí divné věci. Prostředí bylo velmi dobře popsané. A ne jenom prostředí, ale i zvuky a pocity. Např. „Zaječení hrůzy a úzkosti explodovalo z ticha blat.“ „Děsný zvuk zamrazil krev v mých žilách.“ „Viděl jsem obrys jeho štíhlé, pružné postavy ve dveřích chýše - stál tu s vypnutou hrudí, trochu předkloněný a zíral do temnoty.“ Pro prostředí je typické šero, les, stíny a vytí. To dodává knížce tu pravou chuť ke čtení. Pro mě osobně bylo už tu slovo „blata“ samo o sobě něčím zajímavé, prostě mě zaujalo.

Velmi důležitou úlohu tam určitě prostředí odehrává při vyšetřování případu pomocí psích stop, krve, zvuků a pachů.

Prostředí mi připomnělo moje dětství, kdy jsem s klukama v lese stavěla náš „domeček“, který byl celý z mladých stromů (sice jsme za to jednou měli málem pokutu, ale to je jedno) a zčista jasně se tam objevil pes. Byl to jenom jezevčík, ale tradovala se o něm celkem hnusná pověst (ale jenom mezi náma děčkama) a jak ho ti kluci zmerčili, tak začali zdrhat a ten nejhubenější kluk mě vzal do náručí a utíkal, až spadl a zlomil si nohu. Tak jsem ho pak nesla já. Mně se naštěstí nic nestalo.

Autor: John Wyndham

Název: Den trifidů

Ilustrace: Jiří Svoboda

Vydavatelství + rok: Máj, Praha 1977

Vydání: druhé

Počet stran: 243

Žánr: sci-fi

Typ zápisu: zkušenostní

Autor chtěl asi touto knihou čtenářům sdělit, že pokud by přišla nějaká katastrofa, která by postupně vyhubila většinu lidí, tak by to ti, kteří přežili, měli těžké. Všechno by museli dělat od začátku. Myslím si, že kniha je pro mě celkem dobrý „návod“ na to, co je nejlepší dělat v takové situaci. Kdyby se stalo něco podobného, určitě bych si vzpomněl na tuto knihu.

Podle názvu jsem si myslel, že nejspíš půjde o nějaké roboty. Překvapilo mě, že trifidi nebyli roboti, ale velmi inteligentní rostliny, které uměly chodit a dorozumívat se mezi sebou. Katastrofa, která oslepila většinu lidstva, současně způsobila, že se kolonie trifidů vymkly kontrole a začaly zabíjet lidi. Pravděpodobnost, že nastane nějaká katastrofa, při které toho někdo využije jako v knize trifidi, je mnohem větší, než jsem si myslel. V tom co bych udělal po takové katastrofě jsem se shodl s jednou postavou, která chtěla pomoci, ale pokus o záchranu co nejvíce lidí byl stejně zbytečný. Autor by se asi zachoval neutrálně, protože jestli vyjádřil své názory